

Nurəngiz
GÜN

İlahi! Sən Onlara rahatlıq ver...
İlahi! Təskin et!..
Sən onlara səmə nəğmələri göndər,
təsəlli səp...

Yox, Rüzgar! O cürə əsmə sən!
Torpaqda...
Torpağın altında
dipdiri ölümlər var!
Dixsinə bilər Onlar...
Alt-üst etmə torpağı, ey Rüzgar,
Onlar onsuz da yazıq!
Tələf olubdur, Onlar!

Hə, Rüzgar... Bəli, Rüzgar!
Orda Ölülər yatır...
Orda Ölülər dip-diri! Oyaqdır, Ölülər...
Zikkələri, səsləri oyaqdır!
Əlavə zıncırov istəmir,
onların nə təngizər qulaqları,
nə yorğun-argın-üzgün
bədən hücrələrindən
üzülən zuzələr! Yox, istəmir Onlar daha,
Dünayadan axan səsləri!!!
Onların sümük xətirəsində,
indi yalnız
diri-diri
torpağa əndərilmiş Böyük Hürkü,
şaşqın qışqırıqlarının yaddaşı yaşayır!
Bir də ki... "Lənət sənə Faşizm!"-
"Lənət sənə...
lənət sənə!..." - hayqırıqları yaşayır!..

Hə, Rüzgar! İndi Onlar dərin uğultularda
Simvolik Marsilyoza vıyılısı oxuyur...
Sivil dünya bir şey anlasın deyə!
Xor oxuyurlar Onlar
Vəhşətə!!!
Dünya bir şey eşidə bilsin deyə!

Hə, Rüzgar! Eşidə bilirsənmi,
Səslərin ən mükəmməli
Əsrin Simfoniyasını? - Ölülər himnini!-
Onlar yerin mantiya qatından
Məkrin Oyun işinin
məcmusunu-
məşum nəğmələrinin
Odasını oxuyur...

Hə, Rüzgar! Al Onların güclü faciəsini
qarışdır fırtınalı hirsinə, Səsləri...
Apar ötür onlara da -
O tay, bu tay Okeanı zəbt edib oturmuş,
Zorunlara! Atları Əflatun Fironlara da!

Bəli, cahan!
O torpağın adı Məlul Xocalı!
Çəpəri qalın çəkilib...
Hə Ruzgar, hərdən soruşuram Ondan
xəyalən:
"-Xocam!.. Məğlubum!.. Necəsən?
Yoxsa dağ çəkdi sinənə tarixi dilənçi -
Bəd Qonşu?-
Drammatik "Yazıq Erməni" ilə
Məşhur Qırmızı Qospodin?" -
O! Qospodi! Nə nazik əndişədə olmuşdur
Köhnə Sovet humanisti? -
Moto-atıcı daşıyan
kütləvi qırğın məşını?-
"Möhtəşəm" bir Alay!!!

Ah, mənhus düşüncə!
Necə yəni, Allah yaradamı sən,
Bir gecədə yox edəsən?!
Əhsən ,ey İnsan, əhsən,
Sən bu antik işinlə
Xirosima dəhşəti, Xatın faciəsini də
Çox-çox arxada qoydun!

Bəs əsiri-yesirlər? Bir deyil, on deyil,
Min-mindir, yüz mindir əsirlər!
Sarsılan, əzilən həyatlar -
yüz min, yüz min,
yüz min, yüz min... yüz mindir!

Ah, fırlanır bəbəklər çuxurunda,
Çuxurundan indicə çıxacaqdır, bəbəklər!
Çün, yaşamaq-ehtiyacdır!
Yaşamaq - su istəmək, çörək dadmaq,
Sevməkdir, sevilməkdir - yaşamaq!

O! Məryəm Anaaa! Müqəddəs!...
Mən səni çox sevərəm...
Bəlkə Sən cavab verəsən,
Nədir bu? Nə demək " Xof və İnsan?"-
Hardan axır axı kilsə zəngləri?
Zor edir, zorunluqla soxulur
müsəlman obasına.

Sizlərdə beləmi zorakıdır Kəlisə?-
Allahın müqəddəs evləri?..
Yəqin elə onunçün də özünüz öz əlinizlə
Mıxladınız çaharı-mıx gözəlmiş İsanı!
O! Mariya! Gözəl Ana! Belə isə,
Faydasızdır sizlərdən etina gözləmək,
Ah, hava...sevən...müqəddəs!..

Ah! Boğulur, cocuqlar,
Yorulur torpağın altında
Cocuqlar!
Əlləri, qolları yorulur...
Heç bir şey anlamır, Cocuqlar!
Cocuqlar top-top oynamaq istəyir,
torpağın altında.
Cocuqlar bir təhər ovunur
Havasız...nəşəsiz...
Torpağın altında...
O! Məryəm!...
Ancaq ki, ana məməsi istəyir
körpələr torpağın altında!
Heç bir şey anlamır inqalar!..
İnqalar ana döşü əvəzinə
İndicə torpağı əmcəklər!..

Ah!..
Səslərə ürpəşirəm,
Şum edilmiş inslanların Kütləvi Qırğına
daraq çəkə bilmirəm...
Bax, ona ağlayıram,
Məryəm Anaa!..

Axı Dünya özbaşında!
Axı Dünya çox məşğul!
Amma...hava istəyirmişuşaqlar,
Məryəm Anaa!..
Allahın mələk qızı...

Ah, Rüzgar! Dostum ol!.. Bura bax...
Sən torpağı süpürüb ötəndə,
şayəd görə bilirsənmi hərdənbir
belibükük əkinçi-biçinçi kölgələri...
Öpə bilirsənmi sən arada,
boşuna yellənən sünbüllü zəmiləri?
Bəs
O Nəhəng Ananı-Ən Nəhəng Qüssəni
Gördünmü?
Görmədiiniin?..
O sənə heç bir şey demədi?..
Demədimi,
Bütün Oyaq Kölgələr - hamısı ah?!..
Yox! Dedi! Mən eşidirəm Onu!
Eşidə bilərəm
Onların hamısını!
Bir-birinin ətəyini dartışdıran
Heç bir şey anlamadan
burnunu qurdalayıb
zırlıdayan uşaqların
Ölüm Şərqilərini
Mən eşidə bilərəm!

Və varındısa... sən allah, ey Rüzgar,
fırça gətir!

Mən bu Qlobal Ahın şəklini çəkərəm!
Çəkə bilərəm Onu-
Bəşəriyyət önündəki
Zülmün Nəhəng Pannosunu!
Çün, indicə Dünya üçün
himn oxuyub qalxacaq,
O məğrur, əsrarəngiz, Yek Ana-
Mübarizə Simvolu Vətən qızı! O Fosfor!..
Zümrətmiş bir güclü biçərə...
Of allah, uçan dodaqlarıyla
"İnsan"-ı hayqıracaq,
o məsum tifilləri,
Yer üzünün bütün həlaklarını,
Zilləti hayqıracaq!

Hayqıracaq!
Tələb edəcək Gözləri...
Tələb edincə, eyvah,
Boğazının bütün telləri ilə
rüsəy edəcək təzədən o Kölgə
Cahanın Canavar İştahı

İnsan olan bəşər də!..
Axı qalın yorğan çəkir,
Nəhəng faciə üstünə
Üst Qatlar!

Ax, nədən bu?..
Cızdağı çıxır Onun,
qəsbkar cəng-vünc-cəngləri
eşitmək istəmir!..
Adamlarsız pəncərələr,
evciklər, küçələr
yetim baxan yuvalar başından ələnən
O zorun səs selini istəmir!
Boşuna
humanizm yelləyən
sədanı istəmir!
Külə dönən Obasından,
Məskənindən közərən
Yad kölgələr - yalan titrəmələrə
Sümük qəfəsində O,
Qətrə qədər hörmət də bəsləmir!!!
Və təcəllə edib ki, o Fosfor!..

"Xocalı Simfoniyası"

(Rekviyem poema)

Cümlə Adamyeyən Kolumun...
Cümlə Yirticilərini!

Kilsə zəngləri çalxanır
beynində yenə də...

Nədən bu? Güc edir busəs ona.
Gic edir...
İlahi! Sən Onu sakit et!
Gözlərində alov var,
Alov alışır Onun, bu ilahi Fosforun...
Bütün sümüklərində; Xocalı yanmış,
Xocalı alovda... Of, allah, allah,
Xəritənin göbəyi - Qədim Mesopotamiya

Bağdad da yanmış!..
Onun göz çuxurlarında...
Bir yandan da çəcik döyür beynində,
Ona yad ahənglər
Ağır qalay kimi basır,
Cəngə-cəngə-cəngə-cəngə səslər...
Yorur Onu yeknəsəq yad ahəng!
O bunu istəmir!

Səsləri səslərə qarışdırmaq istəmir!
Onun qulaqlarında
yerlə yeksan olub qalmış
uşaqlarının səsi, yiyəsiz avazlar,
toz kimi, qum kimi ələnən
azan səsləri yaşayır!
Özü demiş, bu Kəllə Kəlisənin
ona yad notlarını
eşitmək istəmir! Yox, eşitmək istəmir!
Bütün Allah Evləri -
Allah məbədlərindən
yüksələn səsləri
o daha eşitmək istəmir!!!

Beynində iğtişəş var!
O yenə də yüyürüb, yüyürüb...
Yüyürəcəkdir müdam...
O nə isə edəcəkmış...
Kimi isə edam da edəcəkmış...
Ay allah!
Fəqət gücü çatmayır!
O heçdir, puçdur artıq,
ay allah!..
O artıq bihadə varlıqdır...

İlahi! Kömək ol! O təkdir!.. Anadır...
Tək qalıb... torpağın üstündə...
Biçərədir...
O elə köməksiz, elə müti ki!..
O Ruhdur!.. Güc gəlib torpağa...
Lağınlar, yarıqlar incidib...
Necə də sinirli, sehirlə gəlibmiş...
Gəlmiş ki,
Laylasını üst qatda oxusun!..
Gəlmiş ki,
Eşitsin Onu Dünya üst qatda!..
Onunla bərabər hönkürsün
bu məşum nəğlə

batqın arzularını yonub töksün
Torpağa,
Və elə Torpaq üçün
bütün həyəcanı ilə
həzin... layla...
dua tərənnümləri oxusun...
Və son nəqarat, son epiloq kimi O,
elə hey hayqırsın: Cavabdehsiz!
Cavabdehsiz, Cavabdehsiz,
Cavabdehsiz, belində hər bəzdirən
Cahanşümül Şümür!..
Müntəzirsiz cavaba, Cahan Göreşənləri!
Dünyanı bazar bilən
Müsrəsna "Alış-veriş Əmiləri!..."

Ah, göyərcin balaları neylədik?
Neylədik, Nəfəsləri? Əmilər!..
Hanı Səslər!?!...
Amma sərçə deyildi Onlar,
Əmilər!

Heç girirmə yuxunuza
sənən işıqlar, həyatlar,
lal baxan ləpirlər...
Üşüdülmüş Sizləri hərdənbir
xərək-xərək Ölülər!
Təbəsümü qəfil kirmiş olan
Uşaqların məzlum pıçıldları?
Əmilər!!!!

Ah, yetim baxır nəbatat...
O küknar hələ də ağlayır...
Yonur tökülür şaşlarını yoncalar,
o balaca qız üçün.
Çöl boyu qaçısan
"can gülüm can" oynayan uşaqlarçün
Darıxır yoncalar... ağaclar!
Bu ayrılıq felinə Sizsiniz günahkar,
Bəşəri Zahımlar!

Əl çəkin! Qırın hərbin belini!
Dağdın təbillini siz onun!
Doğrayın müharibə sözünü,
Siliniz lügətlərdən!
İnsanı düşünün! Ürəksiz Məliklər!
Dünya Kələkbazları!
Dü-şü-nün!!!..
Dünya yalnız sizin deyil!
Düşünün!!!!!!
Düşünməyə çox dəyərlər!..

Ah, yetim baxır o Bağcabağ...
O qızın qıvrıq tellərindəki
yaş danəciklərini...
parıldını...
danələri... axtarır... Bağcabağ!..
Ah, nə yazıq!..

İlahi! Sən onları rahat et...